

ע"פ 8313/18 - שמעון מידטשי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8313/18

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ע' גרוסקופף

לפני:

שמעון מידטשי

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט
המחוזי ירושלים בת"פ 60905-11-16 שניתנו ביום
4.3.2018 וביום 11.10.2018 על ידי כבוד השופט א'
אברבנאל

(26.9.2019)

כ"ו באלול התשע"ט

תאריך הישיבה:

עו"ד מיכאל עירוני
עו"ד שרית חתוקה
עו"ס ברכה וייס

בשם המערער:

בשם המשיבה:

בשם שירות המבחן:

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. המערער שבפנינו הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בכך שהגיע עם בנו למגרש כדורגל בגבעת זאב והשניים תקפו את המתלונן במכות ובבעיטות והמערער איים על המתלונן בעת שהלה היה שרוע על הקרקע כשהוא חבול. בגין כך הורשע המערער בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירה של איומים לפי סעיפים 192 ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על המערער הושת, בין היתר, מאסר לתקופה של 16 חודשים והופעל מאסר על תנאי של 8 חודשים, מתוכם 6 חודשים במצטבר, כך שסך הכל הושת על המערער עונש מאסר בפועל של 22 חודשים.

הערעור נסב על הכרעת הדין, ובמסגרתו תקף המערער את מסקנתו המרשיעה של בית המשפט קמא.

2. לאחר שעיינו בחומר שבפנינו ושמענו טיעוני הצדדים, מצאנו כי אין מקום להתערב בממצאי העובדה והמהימנות שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

בתמצית שבתמצית, הרשעתו של המערער מבוססת על האדנים הבאים:

(-) גרסתו של המתלון כפי שהוקלטה בחקירתו בבית החולים (ת/4), ואשר נתקבלה על פי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות), לאחר שהמתלון חזר בו מעדותו בבית המשפט. בהקשר זה נציין כי עדים נוספים "איבדו את זכרונם" על דוכן העדים.

(-) עדות אמו של המתלון.

(-) עדות אביו של המתלון במשטרה (ת/4), ואשר אף היא נתקבלה על פי סעיף 10א לפקודת הראיות.

(-) תעודות רפואיות שונות בהן מוסר המתלון כי הוכה על ידי שני אנשים המוכרים לו.

(-) מסרון שהתקבל לטלפון של אמו של המתלון, ואשר יש בו כדי להסביר את הרקע לאירוע, כפי שבא לידי ביטוי באישום הראשון בכתב האישום, המיוחס לבנו של המערער.

(-) גרסאות כבושות ומתפתחות של המערער, שבית המשפט ראה אותן כלוקות בחוסר אמינות.

לאור מארג ראיתי זה, דין הערעור על הכרעת הדין – להידחות.

2. המערער הלן גם על הרכיב של גזר הדין, אך גם ברכיב זה איננו רואים להתערב. נקודת המוצא היא שאין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים. לא זה המקרה המצדיק התערבות בעונש, ולו בהינתן העבר הפלילי העשיר של המערער (18 הרשעות), הכולל גם עבירות אלימות. נספר כי המערער ריצה בעבר עונשי מאסר ממושכים, שהאחרון שבהם הוא מאסר של 49 חודשים, ממנו השתחרר זמן לא רב לפני האירועים מושא כתב האישום.

3. סוף דבר, שהערעור נדחה על כל חלקיו.

ניתן היום, כ"ו באלול התשע"ט (26.9.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

